

Národný rezolučný orgán a jeho právomoci

Petra Satinová, Zuzana Slezáková
Národná banka Slovenska

V predchádzajúcich číslach časopisu Biatec bol načrtnutý aktuálny vývoj v rámci druhého piliera bankovej únie a kroky, ktoré bude v SR potrebné podniknúť v súvislosti s vytvorením režimu riešenia krízových situácií v bankách a s vytvorením národného orgánu na riešenie krízových situácií.¹ V priebehu predchádzajúcich mesiacov došlo nielen k prijatiu smernice o krízovom manažmente² a nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií,³ ale aktuálne je vo fáze finalizácie aj proces transpozície do slovenského právneho poriadku⁴. Preto cieľom tohto príspevku je predstaviť formujúci sa národný rezolučný orgán a stručne analyzovať ústavnosť jeho právomoci.

RADA PRE RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

Na účely plnenia kľúčových úloh v rámci režimu riešenia krízových situácií sa k 1. januáru 2015 ako národný rezolučný orgán⁵ v podmienkach SR zriadila Rada pre riešenie krízových situácií (ďalej len „rada“). Napriek tomu, že dochádza k ustanoveniu úplne novej inštitúcie v oblasti verejnej správy, jej fungovanie nebude predstavovať žiadne dodatočné finančné náklady pre štátny rozpočet, banky ani ich klientov. Odborné a organizačné zabezpečovanie výkonu jej pôsobnosti a právomocí zabezpečí Národná banka Slovenska na útvare dohľadu nad finančným trhom, prostredníctvom novovytvoreného oddelenia riešenia krízových situácií (ďalej len „oddelenie“) zaradeného pod odbor regulácie. Pri organizačnom začlenení sa kládol dôraz na splnenie povinnosti ustanovenej smernicou BRRD zabezpečiť prevádzkovú nezávislosť a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami riešenia krízových situácií a dohľadu.⁶ Začlenenie pod jeden útvar vytvára podmienky na splnenie požiadavky na výmenu informácií a úzku spoluprácu týchto funkcií.

Rada bude pozostávať z deviatich členov, štyria z nich budú zástupcovia NBS, pričom podmienkou podľa návrhu zákona je, aby aspoň jeden zástupca bol vo funkcii člena Bankovej rady NBS a jeden vedúcim zamestnancom, do ktorého priamej riadiacej pôsobnosti patrí oddelenie riešenia krízových situácií. Návrh zákona tiež vymedzuje, že osoba, ktorá priamo rozhoduje o postupe pri výkone dohľadu, nesmie byť ustanovená za člena. Ďalší štyria členovia budú v rade zastupovať Ministerstvo financií SR, pričom aspoň jeden z nich je vo funkcii štátneho tajomníka a ten bude zároveň plniť funkciu predsedu rady. Menovanie a odvolávanie týchto členov patrí do kompetencií guvernéra NBS a ministra financií SR. Deviatym členom rady bude riaditeľ Agentúry pre riadenie dlhu a likvidity.

Rada je povinná vykonávať svoju činnosť neustranne a nezávisle, navonok ju zastupuje predseda, pričom v niektorých veciach bežnej činnosti môže samostatne konať aj ňou poverený člen. Návrh zákona v súlade so smernicou BRRD usta-

novuje, že proti rozhodnutiu rady možno podať opravný prostriedok na súd, tento však nemá odkladný účinok. Nielen rozhodnutia rady, ale aj iných rezolučných orgánov⁷ prijatých po dohode s radou (tzv. *joint decisions*) budú záväzné⁸ aj pre vybrané inštitúcie⁹ na našom území. Vыводzovanie zodpovednosti rady spadá pod právnu úpravu podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci.¹⁰

Návrh zákona určuje širokú skupinu subjektov, ktoré sú povinné poskytovať rade požadovanú súčinnosť pri výkone jej pôsobnosti¹¹, pričom v súvislosti s výmenou informácií ustanovuje aj prípady, keď možno aplikovať výnimku z povinnosti mlčanlivosti. Špecifické postavenie má napr. vzájomná výmena informácií medzi orgánom dohľadu a radou v súvislosti s plnením ich úloh.

Dôležitými úlohami rady v roku 2015 bude určenie výšky príspevku do národného rezolučného fondu, výšky minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre vybrané inštitúcie, ako aj vypracovanie plánov riešenia krízových situácií a pripomienkovanie ozdravných plánov. Zodpovednosť za tieto úlohy voči subjektom, ktoré spadajú pod priamy dohľad ECB,¹² prechádza na jednotnú radu pre riešenie krízových situácií (*Single Resolution Board*)¹³ ako centralizovaný orgán pre riešenie krízových situácií v rámci eurozóny. Jednotná rada bude úzko spolupracovať s národnými rezolučnými orgánmi a spolu budú tvoriť jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií.¹⁴ Povinnosťou rady voči jednotnej rade bude najmä zber a zasielanie údajov podľa jej požiadaviek, ako aj vykonávanie všetkých rozhodnutí jednotnej rady vo vzťahu k daným vybraným inštitúciám na území SR.

RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

Kľúčovým poslaním rady je riešenie krízových situácií vybraných inštitúcií v súlade s cieľmi podľa návrhu zákona¹⁵ a pri využití právomocí stanovených návrhom zákona.

Jedným z primárnych cieľov riešenia krízových situácií je minimalizovať rozsah verejných financií

1 Dvořáček, V., Čillíková, J., Pénzeš, P.: Aktuálny vývoj v rámci druhého piliera bankovej únie. In: *Biatec*, ročník 22, č. 3 (2014), s. 20 – 24, dostupné na http://www.nbs.sk/_img/Documents/_PUBLIK_NBS_FSR/Biatec/Rok2014/03-2014/05_biatec14-3_dvoracek-ciliko-va-penzeš.pdf.

2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012.

3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010.

4 Návrh zákona o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dostupné na <http://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/cp-t&ZakZborID=13&CisObdobia=6&ID=1216>

5 V ostatných členských krajinách EÚ splnenie povinnosti ustanoviť inštitucionálny rámec krízového manažmentu možno rozdeliť do piatich skupín z hľadiska prevzatia kompetencií rezolučného orgánu:

1. centrálna banka (Belgicko, Bulharsko, Cyprus, Česká republika, Grécko, Holandsko, Írsko, Lotyšsko, Maďarsko, Portugalsko, Slovinsko); 2. iný orgán ako ČB (Poľsko, Rakúsko, Švédsko); 3. existujúci rezolučný orgán (Dánsko, Francúzsko, Litva, Luxembursko); 4. nový rezolučný orgán (Chorvátsko, Malta, Nemecko, Slovensko); 5. viaceré orgánov (Estónsko, Fínsko, Taliansko, Španielsko, Veľká Británia).

- 6 čl. 3 ods. 3 smernice BRRD.
- 7 Tieto rezolučné orgány budú spolu s radou členmi kolégií a európskych kolégií, ktoré sa zriadiť na účely prijímania spoločných rozhodnutí národných rezolučných orgánov, na ktorých území sa nachádza materská banka a jej pobočky.
- 8 Pozri § 5 ods. 6 návrhu zákona.
- 9 Za vybranú inštitúciu sa na účely návrhu zákona o riešení krízových situácií na finančnom trhu považuje banka podľa § 2 ods. 1 zákona o bankách, ako aj obchodník s cennými papiermi podľa § 54 ods. 1 zákona o cenných papieroch, s minimálnym základným imaním 730 tis. €.
- 10 Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene a niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
- 11 K pôsobnosti národného rezolučného orgánu pozri Dvořáček, V., Čilíková, J., Pénzeš, P.: Aktuálny vývoj v rámci druhého piliera bankovej únie In: Biatec, ročník 22, č. 3 (2014), s. 24, dostupné na http://www.nbs.sk/_img/Documents/_PUBLIK_NBS_FSR/Biatec/Rok2014/03-2014/05_biatic14-3_dvoracek-cilikova-penzeš.pdf
- 12 Tri najvýznamnejšie banky na Slovensku – Slovenská sporiteľňa, a. s., Tatra banka, a. s., Všeobecná úverová banka, a. s., a banky zahrnuté pod priamy dohľad ECB z dôvodu významnosti bankovej skupiny, konkrétne Československá obchodná banka, a. s., ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s., Sberbank Slovensko, a. s.
- 13 Od 1. januára 2015 SRB zodpovedá za monitoring a vypracovanie plánov riešenia krízových situácií bánk v jednotnom mechanizme dohľadu a od 1. januára 2016 zodpovedá za riešenie krízových situácií týchto bánk
- 14 Podobne ako ECB a národné orgány dohľadu vytvárajú spolu jednotný mechanizmus dohľadu.
- 15 Podľa § 2 ods. 2 návrhu zákona je cieľom zákona pri riešení krízových situácií na finančnom trhu v Slovenskej republike a) zabezpečenie nepretržitého vykonávania kritických funkcií vybranej inštitúcie, b) zabránenie významným nepriaznivým vplyvom na finančnú stabilitu Slovenskej republiky, c) ochrana verejných financií minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory, d) ochrana vkladateľov, ktorých vklady podliehajú ochrane podľa zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a klientov obchodníkov s cennými papiermi, ktorým sa poskytujú náhrady za nedostupný klientsky majetok podľa § 80 až 98 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, e) ochrana finančných prostriedkov a ďalšieho majetku iných klientov ako klientov uvedených v písmene d).
- 16 Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení.

použitých zo strany štátu (štátna podpora) pri riešení krízových situácií vybraných inštitúcií. Tento cieľ bol do zásad rezolučné prenesený pravidlom, podľa ktorého straty súvisiace s krízovou situáciou vybranej inštitúcie znášajú ako prví akcionári a veritelia, a už nie daňovníci. Návrh zákona teda na realizáciu tohto cieľa priznáva rade širokú škálu oprávnení a úkonov, na vykonávanie ktorých má legitimitu a ktoré predstavujú väčší či menší zásah do práv akcionárov a veriteľov vybranej inštitúcie.

Ide o odlišný prístup, s akým sme sa doposiaľ stretli a aký zohráva NBS pri výkone dohľadu nad finančným trhom. NBS, zohľadňujúc možný vplyv svojich rozhodnutí na stabilitu finančného systému, výslovne podľa § 6 ods. 3 zákona o bankách nevstupuje do vzájomných vzťahov bánk alebo pobočiek zahraničných bánk a ich klientov, na ktorých prerokúvanie a rozhodovanie sú príslušné súdy alebo iné orgány podľa osobitných predpisov, keďže ide o vzťahy súkromnoprávne (platí aj pre ostatné subjekty finančného trhu).

ROZSAH PRÁVOMOCI VSTUPOVAŤ DO PRÁV AKCIONÁROV A VERITEĽOV

Právomoc rady vstupovať do práv akcionárov a veriteľov sa bude uplatňovať len v krízových situáciách. Ide o výnimočný postup, ktorý sa bude riadiť vymedzenými pravidlami. Podľa návrhu zákona má rada toto oprávnenie spravidla len v rezolučnom konaní.

V prípade riešenia krízovej situácie je teda rada oprávnená v širokom rozsahu vstupovať do práv subjektov súkromného práva a vykonávať všetky akcionárske práva, práva iných vlastníkov, ako aj štatutárnych orgánov vybranej inštitúcie. Pri výkone svojich právomocí prakticky rada nahradí činnosť valného zhromaždenia, čím jednotlivých akcionárov obmedzí vo výkone ich nemajetkových práv spojených s vlastníctvom akcií. Pozastavením účasti akcionárov na riadení a kontrole činnosti vybranej inštitúcie rada prevezme oprávnenie na rozhodovanie o zvýšení alebo znížení základného imania, ako aj rozhodovanie o právach spojených s prednostným upísaním nových akcií. Návrh zákona rade explicitne priznáva právomoc znížiť menovitú hodnotu akcií, zrušiť akcie, uložiť povinnosť vydať nové akcie atď. Tieto právomoci prenáša návrh zákona na radu aj vo vzťahu k iným nástrojom vlastníctva. Rada je oprávnená najmä:

- zmeniť alebo upraviť splatnosť dlhových nástrojov a iných oprávnených záväzkov vydaných vybranou inštitúciou,
- zmeniť výšku splatných úrokov na základe týchto nástrojov a iných oprávnených záväzkov,
- zmeniť dátum splatnosti výnosu.

Výkon právomocí rady zásahom do nemajetkových práv sa v konečnom dôsledku dotkne aj majetkových práv akcionárov, a to práva na výplatu dividend, resp. práva na prípadný podiel na výplate likvidačného zostatku.

ÚSTAVNOSŤ OPRAVNENÍ RADY

Aj keď existujú určité obmedzenia rady pri výkone právomocí (ochranné opatrenia), z predchádzajú-

ceho vyplýva, že ide o pomerne invazívny zásah do vlastníckych práv subjektov súkromného práva, čo v podmienkach nášho právneho poriadku spravidla patrí do pôsobnosti nezávislých súdov a čo celkom prirodzene vedie k otázke o ústavnosti takéhoto oprávnenia rady.

V tejto súvislosti si dovoľujeme poznamenať, že osobitné postavenie spojené s oprávnením vstupovať do vlastníckeho práva subjektov súkromného práva má okrem nezávislých súdov napr. aj stavebný úrad ako orgán štátnej správy, ktorý je podľa stavebného zákona¹⁶ oprávnený rozhodovať o obmedzení vlastníckeho práva, resp. o vyvlastnení nehnuteľností.

V súlade so smernicou BRRD¹⁷ sa rada na základe návrhu zákona zriaďuje ako právnická osoba, ktorá v oblasti verejnej správy ako rezolučný orgán rieši krízové situácie vybraných inštitúcií a v tejto súvislosti je oprávnená rozhodovať o obmedzení vlastníckych práv k finančným nástrojom.

Stavebný úrad a rada nie sú nezávislými orgánmi v ústavnom¹⁸ zmysle, ide však o orgány, ktoré musia v súlade s ústavou pri výkone svojej pôsobnosti postupovať v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

OCHRANA VLASTNÍCKEHO PRÁVA A JEHO OBMEDZENIE, RESP. VYVLASTNENIE

Vlastnícke právo je jedno zo základných ľudských práv a slobôd, ktorému poskytuje ochranu hlavne Ústava Slovenskej republiky, ako aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd 1950 v znení čl. 1 Dodatkového protokolu z roku 1952. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa vlastníčkovi poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, resp. k inej majetkovej hodnote, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu. Výkon vlastníckeho práva však nie je absolútny a obsahuje výnimky zo základného princípu nedotknuteľnosti a rovnosti vlastníckeho práva. Podľa ods. 4 článku 20 Ústavy je vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Obmedzenia vlastníckeho práva vo verejnom záujme vyplývajú z niektorých zákonov a spravidla spočívajú v povinnosti vlastníka strpieť vstup na pozemok¹⁹. Klasickým príkladom vyvlastnenia je rozhodnutie stavebného úradu v súlade s § 108 a nasl. stavebného zákona.

VEREJNÝ ZÁJEM A NEVYHNUTNÁ MIERA

Podstata vyvlastnenia alebo iného obmedzenia vlastníckeho práva vychádza z premisy, že verejný záujem prevažuje nad súkromným záujmom, čo sa môže za istých výnimočných okolností prejavovať tak, že vo verejnom záujme možno vyvlastniť, prípadne inak obmedziť vlastnícke právo, aj keď s tým vlastníč dotknutej veci nesúhlasí.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v súlade s ustanovením § 32 návrhu zákona sa rezolučné konanie uskutočňuje iba vo verejnom záujme v nevyhnutnej miere a v primeranom rozsahu, pri-

čom ciele podľa zákona nie je možné dosiahnuť postupom v konkurznom konaní alebo v inom obdobnom konaní (subsidiarita).

Návrh zákona však bližšie nedefinuje pojem verejný záujem. Rada sa pri posudzovaní splnenia podmienky existencie verejného záujmu na jej zásahu do vlastníckych práv akcionárov a veriteľov bude musieť spoľahnúť na svoju úvahu (rešpektujúc čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy), pričom bude musieť zvažovať najrôznejšie partikulárne záujmy, rozpory a podmienky. Rada bude musieť posúdiť, či účel a cieľ zákona a najmä, či záujem na pokračovaní vo vykonávaní kritických funkcií vybranej inštitúcie a prípadný dopad na stabilitu finančného trhu v dôsledku kolapsu tejto inštitúcie napĺňa požiadavku na verejný záujem.²⁰ Obdobná situácia je v prípade pojmov nevyhnutná miera a primeraný rozsah.

Aj napriek riziku subjektívneho posúdenia pojmov verejný záujem a primeraná miera môžeme konštatovať, že zákon stanovuje tieto ústavné podmienky vyvlastnenia, resp. obmedzenia vlastníckeho práva. Otázne zostáva plnenie primeranej náhrady.

PRIMERANÁ NÁHRADA

Protiváhou širokého oprávnenia rady vstupovať do práv akcionárov a veriteľov je ochranné opatrenie, podľa ktorého žiadny z veriteľov nemôže v rámci rezolučného konania utrpieť väčšiu stratu, ako by utrpel v prípade konkurzu podľa zákona o konkurze²¹. V opačnom prípade mu v súlade so zákonom vzniká nárok na náhradu. Nepôjde teda o klasické odškodnenie vlastníka podľa § 111 až 111b stavebného zákona, ktoré umožňuje finančnú náhradu alebo náhradu poskytnutú iným spôsobom (napr. vecnú náhradu). Ak sa náhrada za vyvlastňované nehnuteľnosti poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Za trhovú cenu nehnuteľnosti sa považuje cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite. Náhradu za vyvlastnenú nehnuteľnosť poskytuje ten, v prospech koho sa vyvlastnenie vykonalo. Celková výška náhrady a spôsob jej úhrady je podľa § 114 ods. 2 písm. b) stavebného zákona súčasťou výroku rozhodnutia o vyvlastnení.

V prípade rezolučného konania bude dôležitú úlohu zohrávať ocenenie aktív, práv a záväzkov vybranej inštitúcie potvrdené nezávislým znalcom z oblasti auditu. Návrh zákona nestanovuje, že súčasťou výroku rozhodnutia rady musí byť aj ocenenie aktív, práv a záväzkov vybranej inštitúcie, aj keď bude pri jej rozhodovaní zohrávať významný podklad. Rovnako dôležitú úlohu zohráva aj ocenenie dopadov rozdielneho zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi vybranej inštitúcie v rezolučnom konaní v porovnaní s výškou uspokojenia pohľadávok, aká by bola v prípade, ak by vybraná inštitúcia podliehala konkurznému konaniu a likvidácii podľa osobitného predpisu. Ocenenie dopadov sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti prijatého rozhodnutia v rezolučnom konaní a vykoná sa nezávisle od ocenenia, ktoré tvorilo podklad rozhodnutia o opatrení rady. Predmetom náhrady bude prípadný rozdiel

v strate v prípade, že strata, ktorú veriteľ utrpí v rezolučnom konaní, bude vyššia, ako by bola v prípade konkurzného konania, pričom táto náhrada bude na ťarchu národného rezolučného fondu.²²

Či takáto náhrada v prípade vyvlastnenia, resp. obmedzenia vlastníckeho práva napĺňa ústavnú požiadavku na náhradu, môže v konečnom dôsledku rozhodnúť len Ústavný súd SR. Je však otáznе, či pri vyvlastnení, resp. obmedzení vlastníckeho práva finančných nástrojov vôbec môžeme uvažovať o spravodlivom nároku na klasickú náhradu. Navyše za okolností, keď sa dá predpokladať, že bez zákroku rady vybraná inštitúcia zlyhá, resp. veritelia a akcionári utrpia vyššie straty.

PROCESNÁ GARANCIA VLASTNÍCKEHO PRÁVA

Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplynulo, že právo na ochranu vlastníckeho práva obsahuje aj potrebu minimálnych garancií procesnej povahy, ktoré sú priamo ustanovené v čl. 20 Ústavy a ktorých nedodržanie môže mať za následok jeho porušenie popri porušení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy.²³

V tejto súvislosti môžeme konštatovať, že návrh zákona priznáva účastníkom konania právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu rady na Najvyššom súde SR.

Zo súčasného znenia návrhu zákona však vyplýva, že právo byť účastníkom rezolučného konania má len vybraná inštitúcia, ktorej sa konanie týka, a rozhodnutie o prípadnej ďalšej osobe ako účastníkovi konania návrh zákona ponecháva na subjektívnom posúdení rady. Právna úprava účasti v rezolučnom konaní odráža zásadnú požiadavku smernice BRRD na rýchlosť konania, ktorá je základným predpokladom jeho úspešnosti (zabezpečiť plynulosť výkonu kritických funkcií vybranej inštitúcie a minimalizovať negatívny dopad na finančnú stabilitu finančného trhu). Na úkor požiadavky na rýchlosť konania sa explicitne do postavenia účastníkov konania nedostali akcionári a veritelia, ktorých práva sú rozhodnutím rady priamo dotknuté. V prípade vzniku skutočnej škody majú akcionári a veritelia právo využiť ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu²⁴.

ZÁVER

Záverom možno konštatovať, že transponovaním smernice BRRD bude do právneho poriadku SR zasadený úplne nový orgán – Rada pre riešenie krízových situácií. Primárnou úlohou tohto orgánu bude podieľať sa na prevencii vzniku krízových situácií vybraných inštitúcií. V prípade vzniku krízových situácií disponuje významnými právomocami s možnosťou intenzívneho zásahu do vlastníckych práv akcionárov a veriteľov.

Väčšina činností rady sa týka úloh v rámci prevencie vzniku krízových situácií, kde niet žiadnych pochybností o ústavnosti právnej úpravy. Pokiaľ ide o rezolučné konanie, návrh zákona obsahuje „poistky“, ktoré zabezpečujú súlad kompetencií rady s Ústavou.

17 Čl. 3 smernice BRRD.

18 Ide najmä o nezávislosť, ktorú ústava priznáva súdom v čl. 141 ods. 1, resp. Najvyššiemu kontrolnému úradu Slovenskej republiky podľa čl. 60 ods. 1 Ústavy.

19 Napr. zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike.

20 Čiastočne sa môže rada oprieť o definíciu verejného záujmu podľa zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone verejných funkcií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.

21 Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

22 Podľa § 87 návrhu zákona sú vybrané inštitúcie sú povinné zúčastňovať sa na riešení krízových situácií platením peňažných príspevkov (ďalej len „príspevky“) na financovanie účinného uplatňovania opatrení na riešenie krízových situácií a právomocí rady podľa tohto zákona; týmto nie je dotknutý § 89 ods. 3. Na tento účel sa pre radu zriaďuje národný fond, ktorý je osobitným účtom na sústreďovanie príspevkov od vybraných inštitúcií; správu peňažných prostriedkov národného fondu zabezpečuje Fond ochrany vkladov v súlade s týmto zákonom.

23 Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 23/01 z 15. júla 2003, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 328/05 z 29. marca 2006.

24 Pozri poznámku č. 12.